

Szakmai beszámoló a Határtalanul pályázathoz

2025. május 27-30. között

Kisgöncöl Waldorf Iskola tanulói

„Közösségépítő kirándulás Csángóföldre”

A **Kárpáteurópa utazási iroda** által szervezett úton voltunk Romániában, ezen belül Erdélyben, Csángóföldön.

1. nap:

2025. május 27-én hajnalban indultunk egy modern, minden igényt kielégítő busszal, melyen két sofőr váltotta egymást. Az út bár hosszú volt, igen tartalmasan telt, mert a sofőröktől is elég sok információt megtudhattunk Erdélyről. Az idegenvezető *Székelyudvarhelyen* csatlakozott hozzánk, de már előtte megálltunk két helyen is:

1. állomás: Nagyvárad. Itt megtekintettük a *Nagyvárad* *Római Katolikus Székesegyházat*, ahol elénekeltünk egy idén tanult egyházi éneket két szólamban. Gyönyörűen szólt a csodálatos akusztikának köszönhetően! Ezután megcsodáltuk a *Szent László*ról készült szobrot a templom előtt, ahol egy csoportkép is készült.



2. állomás: Király-hágó (Erdély kapuja). Itt elfogyasztottuk a tízórait és gyönyörködtünk a kilátásban, erről ismét készültek csoportfotók.



A hosszú út közben egyre hűvösödött a levegő és az eső is nagyon esett, így már alig vártuk, hogy megérkezzünk a célállomásra. Kalandos utakon, hegyek, völgyek között, patakokon át érkeztünk meg **Bükklokra**, itt található a szállásunk, a **Piposz Birtok**.

Jóleső volt megtapasztalni a meleg vendégszeretetet, melyet a hely háziasszonya, Marika tanúsított irántunk. az első perctől kezdve mindenben a segítségünkre volt, és gyönyörűen, hangulatosan terített asztalokkal, meleg vacsorával vártak minket, a kandallóban pattogott a tűz. Tökéletes volt! A vacsora a vártnál is finomabb volt, a helyi gazdálkosából származó alapanyagokat használták fel minden étkezésünkhöz.



A szobák tiszták, rendezettek voltak, mindenki elégedetten tért nyugovóra és kíváncsian vártuk a reggelt.

2. nap:

Marika és segítője bőséges reggelivel kínált minket, majd az időjárás miatt megcseréltük a programot és a kirándulás helyett elindultunk meglátogatni a **Piposz Birtok pékségét**, ahol az erdélyi „vert” házi kenyér készítésének lehettünk szemtanúi. Meg is kóstolhattunk, majd kaptunk kóstolót a frissen készített töltött péksüteményekből is.



Ezt követően ellátogattunk az **Árpád-házi Szent Erzsébet Római Katolikus Teológiai Líceumba**, ahol az iskola igazgatója röviden mesélt nekünk az iskola történetéről, majd körbevezetett minket az épületben.



A következő állomásunk a közeli **Skanzen** volt, ami egyben panzió is, így egy egészen különleges élmény volt számunkra. A zord, esős idő ellenére csodálatos tapasztalatot

szereztünk arról, hogy hogyan éltek ott régen és a különböző mesterségekkel is megismerkedtünk a tárlatvezető segítségével. Minden helyiségben hosszan és érdekesen beszélt a tárgyakról, szokásokról, hagyományokról és még a malom működését is tanulmányozhattuk. Az ottani emberek nyitottsága, vendégszeretete nagy hatással volt a gyerekekre, megható volt, hogy ennyire messzire az otthonunktól, magyar nyelven, magyar szokásokról beszélgethetünk! A Skanzen tárlatvezetőjével megbarátkozva kiderült, hogy a felesége a gyimesközéplaki iskola testnevelő tanára, így gyorsan rögtönöztünk egy másnapi programot, melyben együtt focizhatnak a magyarországi és erdélyi 7-esek egymással.



Délután még volt időnk ellátogatni **Gyimesbükkre**, a **Magyar Királyság 1000 éves határához**, ahol a hatalmasra duzzadt patak (inkább már folyó) partján készítettünk egy csoportképet. A régi magyar határőr bunkerek megtekintése után a **Rákóczi vár**hoz is ellátogattunk.



Estére élményekkel dúsan, fáradtan érkeztünk vissza a birtokra, ahol egy kis pihenő után ismét egy ínycsiklandóan finom vacsora várt minket. Vacsora után még egy helyi program következett: **csángó táncház**. A közelben élő hagyományőrző csángók érkeztek

a birtokra, hogy meséljenek nekünk a mindennapjaikról, fennmaradt szokásaikról, majd megtanultunk egy csángó népdalt és a hangszer és táncbemutató után mi is kipróbálhattuk velük közösen a csángó néptáncot.



3. nap:

Az idő kegyes volt hozzánk, ezen a napon még a nap is kisütött egy kis időre, így a tervezett kirándulás a **Tatros-forráshoz** meg tudott valósulni. Ez egy történelmi-földrajzi kirándulás volt, végig az **Árpád vonalon**, a magyar hadiúton, melyet Marika és Áron (idegenvezető) vezettek. A Tatros forrás mellett a szerelmesek forrásából is ihattunk, a Szellő tetőn, erdőn-mezőn, hegyen-völgyön keresztül tartott a túra.



Ebéd után elindultunk **Gyimesközéplakra, a helyi iskolába**. A tornateremben vártak minket a 7-esek és a tornatanárnő. Nyitottak és kedvesek voltak, egy rövid beszámoló

után mi is meséltünk a saját iskolánkról, szokásainkról, majd elkezdődött a barátságos mérkőzés! Fiúk és lányok külön *meccseket játszottak*, jó hangulatban, szurkolással telt az idő. A végén egy kis ajándékkal köszöntük meg, hogy fogadtak minket, majd csatlakoztunk az aznapi utolsó tanítási órájukhoz, ami *néptánc* volt. A gyerekek nagy örömmel csatlakoztak, főleg, hogy előző nap már elsajátítottak egy-két lépést. Lenyűgöző látvány volt, hogy a helyieknek ez mennyire természetes és magától értetődő, rendkívül ügyesen járták a táncot! Megható volt látni, ahogy együtt táncol a két csapat!



Amikor visszaértünk a birtokra, szabad program következett: a birtok kalandparkját lehetett kipróbálni, de voltak, akik horgásztak a helyi tóban, mások a dombon ülve csodálták a zöldellő hegyeket és békésen legelésző teheneket. A naplemente látványa és az elképzelhetetlenül friss levegő több diákot is megérintett, az egyikőjük így fogalmazott: „*Ez itt a menyország!*” Utolsó estére egy közös játékot szerveztünk a gyerekeknek és táncos mulatságot.



4. nap:

Korán kellett indulnunk, így a reggeli is korai volt, de ugyanúgy szépen megterített asztal és bőséges, finom reggeli várt minket az étkezőben. Minden szobában szép rendet hagytunk magunk után, ez fontos volt számunkra. Búcsúzáskor énekeltünk Marikának és a dolgozóknak, átadtunk néhány apróságot a hálánk jeléül, hogy ilyen vendéglátásban részesítettek minket. Szívesen maradtunk még volna!

Az utolsó programunk Erdélyben Csíksomlyó volt, ahol az idegenvezető mesélt nekünk a pünkösdi hagyományról, majd megnéztük a Kegyetemplomot. Biztos vagyok benne, hogy a gyerekek egyszer még visszatérnek ide!



Az út hosszú volt hazafelé, de mindenki élményekkel telve, a szívből egy darabot Erdélyben hagyva érkezett vissza. Felejthetetlen és tanulságos kirándulás volt!